

**ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΑΝΤΟΣ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΡΧΗΣ**

**ΕΞΩΔΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ – ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ –
ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ – ΔΗΛΩΣΗ**

Της **ΕΝΩΣΗΣ ΙΑΤΡΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ ΑΧΑΪΑΣ (Ε.Ι.Ν.Α.)**, που
εδρεύει στο Ρίο Πατρών και εκπροσωπείται νόμιμα.

ΠΡΟΣ

Τον Καθηγητή **κ. Πάνο Δ. ΓΚΟΥΜΑ**, Διοικητή της 6^{ης} Υγειονομικής
Περιφέρειας Πελοποννήσου, Ιονίων Νήσων, Ηπείρου και Δυτικής Ελλάδος
(ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών και οδός Υπάτης, αριθ.1, Πάτρα).

1. Με εξαιρετική έκπληξη αλλά και εύλογη αγανάκτηση λάβαμε γνώση του με αριθ.πρωτ.4843/18-03-2010 εγγράφου σας, με θέμα: "*Επίσχεση εργασίας ιατρών - εφημερίες*", δυνάμει του οποίου διαβιβάσατε προς τους Διοικητές όλων των Νοσοκομείων αρμοδιότητας 6^{ης} Υ.ΠΕ. την υπ' αριθ.Δ 809 β/17-3-2010 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου της 6^{ης} Υ.ΠΕ., «*αναφορικά με το προκύψαν ζήτημα από τις εξαγγελθείσες επισχέσεις εργασίας των ιατρών*» και τους οποίους παρακαλείτε για τις δικές τους ενέργειες(!!!)

Αλγεινή εντύπωση μας προκαλεί το γεγονός, ότι ενώ η διαβιβασθείσα Γνωμοδότηση απευθύνεται σε **εσάς**, προκειμένου να ενημερωθείτε για να εκδώσετε ή μη συγκεκριμένη διοικητική πράξη, **εσείς** την αποστείλατε στις Διοικήσεις όλων των Νοσοκομείων αρμοδιότητας 6^{ης} Υ.ΠΕ., με τη παντελώς αόριστη παράκληση για τις δικές τους ενέργειες(!!!)

Γιατί παρακαλείτε τις Διοικήσεις των Νοσοκομείων για τις δικές τους ενέργειες; Οι Διοικήσεις των Νοσοκομείων οφείλουν να προβούν σε συγκεκριμένη πράξη ή παράλειψη, εφόσον θα έχουν τη δική σας γραπτή εντολή, η οποία θα πρέπει να έχει ενδυθεί τη μορφή συγκεκριμένης εκτελεστής διοικητικής πράξης.

Γιατί με το ως άνω έγγραφό σας προσπαθείτε να αποπροσανατολίσετε αλλά και να αποστασιοποιηθείτε ταυτόχρονα, μη αναλαμβάνοντας ρητά και ανεπιφύλακτα τις ευθύνες σας, σε μια προσπάθεια εύσχημης μετακύλησης των ευθυνών αυτών στις Διοικήσεις των Νοσοκομείων αρμοδιότητάς σας, χρησιμοποιώντας το ρήμα "παρακαλώ" αντί του ρήματος "εντέλλομαι", με αποκλειστική στόχευσή σας να αναδεχθούν το σύνολο της ευθύνης;

Γιατί περιφέρετε την Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου της 6^{ης} Υ.ΠΕ., **αντί να επιδιώξετε εγκυρότερη και ασφαλέστερη ενημέρωση, όπως επιτάσσει η σύνεση και το μέτρο;** Τι πράγματι επιδιώκετε με τη περιφορά αυτή; Εάν, φυσικά, πιστεύετε, ότι θα προκαλέσετε ρήγμα στο φρόνημα των Νοσοκομειακών Ιατρών ή ότι θα τους πτοήσετε ή ότι θα τους εκφοβίσετε, **πλανάσθε πλάνην οικτράν(!!!)**

2. Ενόψει των ανωτέρω σύντομων διαπιστώσεων και επισημάνσεών μας και δεδομένου ότι **είσθε δημόσιος υπάλληλος για όσο χρόνο θα διαρκέσει η θητεία σας**, ώστε να μη συγχωρείται, να μην επιτρέπεται αλλά και να μην αναγνωρίζεται άγνοια δικαίου, είμαστε υποχρεωμένοι να σας υπενθυμίσουμε τα εξής:

- 2.1 Σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας, το οποίο είναι άμεσα και απόλυτα συνυφασμένο με την ιδιότητα του εργαζόμενου αλλά και με την ίδια του τη προσωπικότητα, λειτουργεί και θα πρέπει να λειτουργεί ανασταλτικά στην αυθαιρεσία του Ελληνικού Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων του Δημοσίου Δικαίου, τα οποία, καλυπτόμενα από μια ιδιότυπη νομική ασυλία, προβαίνουν, σε πάμπολλες περιπτώσεις, σε πρόδηλη κατάχρηση εξουσίας και δεν εκπληρώνουν τις προφανείς και αυτονόητες υποχρεώσεις τους προς τους εργαζομένους.

Ήδη έχει παγιωθεί η παραδοχή, ότι το Ελληνικό Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα του Δημοσίου Δικαίου, είναι υποχρεωμένα, μεταξύ πολλών άλλων, να πληρώνουν τις χρηματικές υποχρεώσεις τους προς τους ιδιώτες, άλλως, εξαναγκάζονται με τη διαδικασία της

αναγκαστικής κατάσχεσης και του πλειστηριασμού αντικειμένων της ιδιωτικής περιουσίας τους.

Από τις ανωτέρω διαπιστώσεις συνάγεται, ότι το Ελληνικό Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, έχουν απωλέσει προ πολλού το αμάχητο τεκμήριο του αξιόπιστου, αξιόχρεου και φερέγγυου εργοδότη για την ικανοποίηση απαιτήσεων που υπόκεινται σε αμφισβήτηση.

Το Ελληνικό Δημόσιο, όπως προκύπτει από δημοσιευθείσα σχετική Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής το μήνα Απρίλιο 2009, είναι το πλέον αναξιόχρεο και αφερέγγυο Δημόσιο μεταξύ των είκοσι επτά (27) Κρατών Μελών, αφού κατέλαβε τη πρώτη θέση(!!!)

Παρέπεται, ότι το Ελληνικό Δημόσιο, ως εργοδότης, μπορεί να είναι απόλυτα αναξιόχρεο και αφερέγγυο, όπως μπορεί να είναι και ο οποιοσδήποτε ιδιώτης εργοδότης έναντι των εργαζομένων, όταν καθυστερεί τη καταβολή των οφειλόμενων και δεδουλευμένων πάσης φύσεως αποδοχών, συμπεριφορά που προσβάλλει ευθέως τη προσωπικότητα των εργαζόμενων και τα αυτονόητα δικαιώματά τους.

Περαιτέρω, η "αξιοπιστία" του Ελληνικού Δημοσίου και των Νοσοκομείων, ως εργοδοτών, προκαλεί σε ΟΛΟΥΣ τη θυμηδία: πληρωμή και μάλιστα ατόκως, δεδουλευμένων εφημεριών με πολύμηνες καθυστερήσεις, περικοπή οφειλόμενων ποσών για δεδουλευμένες εφημερίες με τον αστείο ισχυρισμό της ανυπαρξίας κονδυλίων, απλήρωτα ληξιπρόθεσμα χρέη προς τους προμηθευτές, κατάργηση της υπογεγραμμένης και ψηφισμένης από το Ελληνικό Κοινοβούλιο κλαδικής σύμβασης των Ιατρών του Ε.Σ.Υ., αθέτηση της υποχρέωσης για πρόσληψη 2.000 Ιατρών μέχρι τέλους του 2009 κ.α.

Επίσης, τη θυμηδία προκαλεί ο Νομικός σας Σύμβουλος, όταν ισχυρίζεται, εμμέσως πλην σαφώς, ότι καταχρηστικά ασκείται το δικαίωμα επίσχεσης από τους Ιατρούς, όταν αυτό προβάλλεται έναντι αξιόπιστου και αξιόχρεου εργοδότη(!!!)

Το Ελληνικό Δημόσιο και τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, έχουν, συνεπώς, παύσει προ πολλού να παρέχουν, ως εργοδότες, ασφάλεια και εγγύηση στους εργαζόμενους, οι οποίοι στο όνομα των αρχών της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, θα έπρεπε να προστατεύονται με την ενάσκηση ουσιαστών και εγγενών δικαιωμάτων, όπως το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας.

2.2 Ο Ειδικευόμενος Ιατρός, είναι μισθωτός με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, λαμβάνει βασικό μισθό, λαμβάνει επιδόματα, παροχές και συναφείς αποζημιώσεις, αλλά αμοιβεται και για πραγματοποιούμενες από αυτόν εφημερίες, που είναι χρόνος υπερωριακής απασχόλησης, άρα χρόνος εργασίας, που ως τέτοιος έχει αναγνωρισθεί αυθεντικά από τη Νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και έχει πλέον αναχθεί σε έννοια Κοινοτικού Δικαίου (Υποθέσεις **Simap/2000, Jaeger/2003, Pfeiffer/2004, Dellas/2005 κλπ.)**

Εφόσον, συνεπώς, γίνεται δεκτό κατά τρόπο αναμφισβήτητο, ότι ο Ειδικευόμενος Ιατρός λαμβάνει μισθό, η υπ'αριθ.39/2002 Απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 648 και 649 του Αστικού Κώδικα και 1 της υπ'αριθ.95 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, που κυρώθηκε με το Νόμο 3248/1955, εντάσσει στην έννοια του μισθού κάθε παροχή την οποία οφείλει ο εργοδότης κατά το Νόμο ή από Σύμβαση στο μισθωτό, ως αντάλλαγμα για την παρεχόμενη εργασία του.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την ως άνω Απόφαση, μισθό υπό την έννοια των ως άνω διατάξεων αποτελούν και οι αμοιβές που οφείλονται κατά νόμο στο μισθωτό ως αντάλλαγμα υπερεργασίας του, νόμιμης υπερωριακής εργασίας του και επιτρεπόμενης απασχολήσεώς του σε ημέρα αργίας, αφού συνιστούν νόμιμα ανταλλάγματα εγκύρωσ παρεχόμενης εργασίας του μισθωτού.

Συνεπώς, στην έννοια του μισθού, εντάσσεται και η αμοιβή που οφείλεται στον Ιατρό, ως αντάλλαγμα των εφημεριών που πραγματοποιεί.

Επομένως, και για τις αμοιβές που αναφέρονται στην ως άνω Απόφαση, τάσσεται από το άρθρο 655 του Αστικού Κώδικα δήλη ημέρα καταβολής, σε τρόπο ώστε με μόνη τη πάροδο αυτής να καθίσταται ο εργοδότης υπερήμερος κατά το άρθρο 341 παρ.1 του Αστικού Κώδικα και να οφείλει έκτοτε επί χρηματικού χρέους τόκους υπερημερίας κατά το άρθρο 345 εδ. α' του Αστικού Κώδικα. Για την αμοιβή δε της υπερεργασίας, της νόμιμης υπερωριακής εργασίας και της επιτρεπόμενης εργασίας σε ημέρες αργίας, δήλη ημέρα καταβολής των απαιτήσεων αυτών σε μισθωτό που αμοιβεται με μηνιαίο μισθό, είναι η τελευταία ημέρα του μήνα μέσα στον οποίο παρασχέθηκαν οι επί μέρους αυτές εργασίες.

Ενόψει των ανωτέρω σκέψεων, ο Ειδικευόμενος Ιατρός, ως μισθωτός με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου νομιμοποιείται πλήρως στην άσκηση του δικαιώματος επίσχεσης εργασίας, εφόσον ο εργοδότης, που εν προκειμένω είναι το Νοσοκομείο (Ν.Π.Δ.Δ.) στο οποίο απασχολείται και το οποίο εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή και Πρόεδρο του Διοικητικού Συμβουλίου, είναι υπερήμερος ως προς την καταβολή δεδουλευμένων εφημεριών, δηλαδή για απαίτηση η οποία είναι όχι μόνο αξιόλογη και βεβαία αλλά και ουσιώδης και ζωτικής σημασίας για την επιβίωση του Ειδικευόμενου Ιατρού και της Οικογένειάς του.

Ενόψει των ανωτέρω, το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας καταλαμβάνει και τις εφημερίες, οι οποίες ως χρόνος υπερωριακής απασχόλησης, αποτελεί χρόνο εργασίας και μάλιστα δεδουλευμένο.

Περαιτέρω, θα πρέπει να επισημάνουμε τα κάτωθι δύο (2) σοβαρά νομικά ατοπήματα του Νομικού σας Συμβούλου, ο οποίος:

- α) Συγχέει τη νομική ιδιότητα του Ειδικευόμενου Ιατρού, που είναι εκείνη του μισθωτού ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, με τη νομική ιδιότητα του Ειδικευμένου Ιατρού, που είναι εκείνη του δημοσίου λειτουργού και παραδόξως εντάσσει τον Ειδικευόμενο Ιατρό στις ρυθμίσεις του Νόμου 3528/2007 "*Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.*" (ΦΕΚ Α' 26), όταν είναι γνωστό τοις πάσι, ότι ο Ειδικευόμενος Ιατρός δεν είναι Δημόσιος Υπάλληλος.
- β) Επιδίδεται σε μια επικινδυνότατη νομική ακροβασία, εισηγούμενος σε εσάς και εμμέσως στους Διοικητές των Νοσοκομείων αρμοδιότητας της 6^{ης} Υ.ΠΕ., ότι αποτελεί λόγο καταγγελίας της Σύμβασης εργασίας η μη συμμόρφωση του Ειδικευόμενου Ιατρού σε εντολή πραγματοποίησης προγράμματος εφημεριών, όταν η Διοίκηση του έχει καταστήσει γνωστό, ότι υφίστανται επείγοντες και εξαιρετικοί λόγοι γενικότερου συμφέροντος(!!!), μολονότι αυτός τελεί σε νόμιμη επίσχεση εργασίας.

Διερωτόμαστε δε εύλογα:

Πως η νόμιμη επίσχεση εργασίας του Ειδικευόμενου Ιατρού είναι δυνατόν να αποτελέσει λόγο καταγγελίας της Σύμβασης εργασίας του, όταν η επίσχεση είναι το αποτέλεσμα της υπαίτιας, αντισυμβατικής και παράνομης συμπεριφοράς του εργοδότη του, δηλαδή του Νοσοκομείου, στο οποίο υπηρετεί και το οποίο δεν του

έχει καταβάλλει τα οφειλόμενα από τις δεδουλευμένες εφημερίες του;

Περαιτέρω, τη θυμηδία προκαλεί η πληθωρική επίκληση στη Γνωμάτευση του δημοσίου συμφέροντος, προκειμένου να αποκλεισθεί η εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας ακόμη δε και διατάξεων υπερεθνικής και υπερνομοθετικής ισχύος(!!!)

Ατυχώς, όμως, η καταχρηστική επίκληση του γενικότερου συμφέροντος, προβάλλεται διαρκώς ως επιχείρημα και ως άλλοθι για τη καταστρατήγηση αυτονόητων εργασιακών δικαιωμάτων, αλλά ταυτόχρονα υποδηλώνει τη προφανή αδυναμία προβολής νόμιμων και βάσιμων ισχυρισμών.

- 2.3** Ο Ειδικευμένος Ιατρός ούτε "λιγότερο" εργαζόμενος είναι, ούτε έχει "λιγότερη" προσωπικότητα έναντι του εργαζομένου με σχέση ιδιωτικού δικαίου, σχετικά με το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας, δικαίωμα το οποίο είναι άμεσα, άρρηκτα και απόλυτα συνυφασμένο με την ιδιότητα του εργαζόμενου αλλά και με την ίδια του την προσωπικότητα, στοιχεία τα οποία προστατεύονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.).

Συνεπώς, δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 4 παρ.1 και 22 παρ.1 του Συντάγματος, ισχύουν οι ευρύτατα από την Νομολογία μας γενόμενες δεκτές αρχές της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας, σε συνδυασμό με τον βαθμιαίο και σταθερό πλέον περιορισμό των νομικών προνομίων του Ελληνικού Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων του Δημοσίου Δικαίου.

Ο απόλυτος κρατισμός του 19^{ου} και του 20^{ου} αιώνα, υποχωρεί πλέον από την σημαντική μετεξέλιξη και ρήξη στις δομές του αυταρχικού Κράτους, με τη σταθερή νομολογιακή παγίωση παραδοχών, οι οποίες αναιρούν τη νομική ασυλία του Ελληνικού Δημοσίου και των Νομικών Προσώπων του Δημοσίου Δικαίου σε πολλούς τομείς, που θεωρούνταν ιεροί και απαραβίαστοι με την εφαρμογή των ως άνω μνημονευόμενων αρχών.

Περαιτέρω, η ένταξη της Χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και η υιοθέτηση του κοινοτικού κεκτημένου αλλά και η ύστερη ανάπτυξη του Κοινοτικού Δικαίου (πρωτογενούς και παράγωγου), αναιρούν στην ουσία της την εμμονή στη παραδοχή, ότι η επίσχεση εργασίας των Ειδικευμένων Ιατρών είναι παράνομη, καθόσον αγνοεί προκλητικά όχι μόνο τη φωτισμένη Νομολογία του Ευρωπαϊκού

Δικαστηρίου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (Ε.Δ.Δ.Α.) αλλά και εκείνη του Γερμανικού Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου.

Άλλωστε, η υποστηριζόμενη άποψη ότι οι Ειδικευμένοι Ιατροί δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν το δικαίωμα επίσχεσης εργασίας έχει ήδη καμφθεί από την επίσημη Πολιτεία, με την εισαγωγή του όρου "**αμφισβητούμενο**"(!!!) και όχι παράνομο, όπως προκύπτει από το υπ' αριθ.πρωτ.Υ10α/Γ.Π.οικ.39296/19-03-2008 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προς τις Διοικήσεις των Νοσοκομείων όλης της Χώρας.

Υπενθυμίζουμε, ότι με την από 24-08-2005 Αίτηση που είχε καταθέσει την 25-08-2005 το Γενικό Νοσοκομείο Χανίων "Ο Άγιος Γεώργιος" στο Μονομελές Πρωτοδικείο Χανίων, προκειμένου να κηρυχθεί παράνομη και καταχρηστική η επίσχεση εργασίας που είχε ξεκινήσει το ιατρικό προσωπικό από την 16 Αυγούστου 2005 για απλήρωτες δεδουλευμένες εφημερίες των μηνών Μαΐου, Ιουνίου και Ιουλίου 2005, το υποβληθέν αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής για να παύσει η επίσχεση των Ιατρών του Νοσοκομείου μέχρι την συζήτηση της Αίτησης, **απορρίφθηκε** από το Πρόεδρο υπηρεσίας την 29-08-2005, χωρίς ουδέποτε φυσικά να συζητηθεί η κατατεθείσα Αίτηση του Νοσοκομείου, από την οποία εχώρησε παραίτηση(!!!)

Περαιτέρω, στην με αριθ.πρωτ.6316/4888/11-03-2008 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου της 2^{ης} ΔΥΠΕ Πειραιά και Αιγαίου, σχετικά με μετακίνηση Ειδικευμένου Ιατρού από το Γενικό Νοσοκομείο Ρόδου στο Γενικό Νοσοκομείο Κω, ο οποίος τελούσε σε επίσχεση εργασίας, αναφέρει τα εξής ενδιαφέροντα:

"Γι' αυτό επίσχεση εργασίας δεν νοείται στο Δημόσιο. Παρ' όλα αυτά ανεξαρτήτως της δυνατότητας των δημοσίων υπαλλήλων να κάνουν επίσχεση εργασίας (υπάρχουν και αντίθετες απόψεις που δέχονται ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν το δικαίωμα αυτό)..... ο μετακινούμενος ιατρός μπορεί να συνεχίσει την επίσχεση εργασίας στη Κω και να καλύψει τα τυχόν επείγοντα περιστατικά του νοσοκομείου αυτού ως προσωπικό ασφαλείας"(!!!)

Περαιτέρω, οι Διοικήσεις του Πανεπιστημιακού Γενικού Νοσοκομείου Πατρών και του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών "Ο Άγιος Ανδρέας", αντί να αμφισβητήσουν το δικαίωμα επίσχεσης των Ιατρών (ειδικευμένων και ειδικευόμενων), με αποφάσεις των Διοικητικών τους Συμβουλίων της 18 και 14 Μαρτίου 2008 αντίστοιχα, απεφάσισαν να καταβάλλουν στους Ιατρούς των δύο Ιδρυμάτων τις

δεδουλευμένες εφημερίες των μηνών Δεκεμβρίου 2007 και Ιανουαρίου 2008 από τα διαθέσιμα των δύο Νοσοκομείων(!!!)

Εν όψει των ανωτέρω:

- α) Οι Ειδικευμένοι Γιατροί νομιμοποιούνται στην άσκηση του δικαιώματος της επίσχεσης εργασίας, δικαιώματος το οποίο πρέπει να ασκείται στους χώρους του Νοσοκομείου και όχι εκτός αυτού.
- β) Οι Ειδικευμένοι Γιατροί θα απέχουν από τα τακτικά περιστατικά, αλλ' όχι από τα επείγοντα, τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπίζονται κανονικά.
- γ) Οι Ειδικευμένοι Γιατροί θα μεριμνούν για την εξασφάλιση επαρκούς προσωπικού ασφαλείας για την διασφάλιση της δημόσιας υγείας.

Ο Νομικός σας Σύμβουλος, εισηγούμενος σε εσάς και εμμέσως στους Διοικητές των Νοσοκομείων, αρμοδιότητας της 6^{ης} Υ.ΠΕ., ότι για τους Ειδικευμένους Ιατρούς συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα η μη συμμόρφωσή τους σε εντολή πραγματοποίησης προγράμματος εφημεριών, όταν η Διοίκηση τους έχει καταστήσει γνωστό, ότι υφίστανται επείγοντες και εξαιρετικοί λόγοι γενικότερου συμφέροντος(!!!), **μολονότι αυτοί τελούν σε νόμιμη επίσχεση εργασίας**, θεωρούμε, ότι σας εισάγει σε επικίνδυνες ατραπούς, καθόσον αναγορεύει την επίσχεση εργασίας σε πειθαρχικό παράπτωμα αλλά και τη ποινικοποιεί, όταν, ο ίδιος Νομικός Σύμβουλος, ισχυρίζεται, ότι δεν αποκλείεται και η περίπτωση της παράβασης καθήκοντος κατά το Ποινικό Κώδικα(!!!)

3. Η εμμονή του Νομικού σας Συμβούλου σε διατάξεις του Δημοσιουπάλληλικού Κώδικα (Ν.3528/2007) και συγκεκριμένα, μεταξύ άλλων, στο άρθρο 25 αυτού, το οποίο παραθέτει στο σύνολό του, είναι παντελώς αδόκιμη και αλυσιτελής.

Άλλωστε, η παρ.3, εδ.α' του άρθρου 25 του Νόμου 3528/2007, είναι σαφέστατη και ανεπίδεκτη αμφισβήτησης.

Σύμφωνα με αυτή,

«Αν η διαταγή είναι προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει χωρίς αναβολή»(!!!)

Αντιθέτως, το εδ.β' της παρ.3 του αυτού ως άνω άρθρου αναφέρεται σε άλλη περίπτωση και δεν συγγέεται ούτε καν ερμηνευτικά, όπως το κάνει ο Νομικός Σύμβουλος στη Γνωμοδότησή του, με το εδ.α' της παρ.3.

Το ως άνω εδ.α' της παρ.3, αναφέρεται σε διαταγή προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη, ενώ το εδ.β' της παρ.3 του αυτού ως άνω άρθρου, αναφέρεται σε διαταγή, η οποία προδήλως αντίκειται σε διατάξεις νόμων ή κανονιστικών πράξεων(!!!)

Είναι, συνεπώς, άλλο πράγμα η προδήλως αντισυνταγματική ή παράνομη διαταγή, την οποία ο υπάλληλος οφείλει να μην την εκτελέσει και να το αναφέρει και άλλο πράγμα είναι η διαταγή, η οποία προδήλως αντίκειται σε διατάξεις νόμων ή κανονιστικών πράξεων, που ο υπάλληλος οφείλει να εκτελέσει κάτω από τις προϋποθέσεις και τις προβλέψεις της παρ.3, εδ.β' του άρθρου 25 του Ν.3528/2007.

Οι Ιατροί έχουν αποδείξει ποικιλοτρόπως και παντοιοτρόπως τη καλή τους πίστη με τη πραγματοποίηση των εφημεριών, οι οποίες, τελικώς, έχουν παραμείνει απλήρωτες, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή ρητή εγγύηση, ότι θα τους πληρωθούν οι εφημερίες, που ενδεχομένως πραγματοποιήσουν, στο μέλλον(!!!)

Πιστεύει ο Νομικός Σύμβουλος της 6^{ης} Υ.ΠΕ., ότι θα υπάρξει έστω και ένας Ιατρός, ο οποίος θα εξαναγκασθεί να εκτελέσει πρόγραμμα εφημεριών, όταν είναι απλήρωτος για πραγματοποιηθείσες εφημερίες από το μήνα Δεκέμβριο 2009 έως και σήμερα, χωρίς να είναι εξασφαλισμένη και η πληρωμή των εφημεριών για το προσεχές μεσομακροπρόθεσμο χρονικό διάστημα;

Πως θα πρέπει να αντιμετωπισθεί, σύμφωνα με το Νομικό σας Σύμβουλο, ο Εργοδότης, ο οποίος όχι μόνο δεν πληρώνει δεδουλευμένη εργασία αλλά και απειλεί τον εργαζόμενο Ιατρό να εκτελέσει υπερωριακή εργασία (εφημερία), η οποία, και αυτή, θα παραμείνει απλήρωτη;

Πως θα πρέπει να αντιμετωπισθεί, σύμφωνα με το Νομικό σας Σύμβουλο, ο Εργοδότης, ο οποίος, με τη παράνομη και αναξιοπρεπή ως άνω συμπεριφορά του, οδηγεί τον εργαζόμενο Ιατρό σε προβλήματα επιβίωσης και έκθεσής του στις ορέξεις των κάθε μορφής πιστωτών του;

Είναι θρασύτατη και ανεύθνη η εισηγητική παρότρυνση του Νομικού σας Συμβούλου, ότι *«η μη συμμόρφωση των Ιατρών στο πρόγραμμα*

εφημεριών και η ενδεχόμενη προσβολή εννόμου αγαθού τρίτου (υγείας, ζωής κλπ.) που μπορεί να συνδεθεί αιτιακά με την μη συμμόρφωση αυτή εμπεριέχει την πιθανότητα να καταστήσει τον μη συμμορφούμενο ιατρό, ποινικά ελεγκτέο (π.χ. σωματικής βλάβης κλπ.)»(!!!)

Οι Ιατροί έχουν απόλυτη επίγνωση των ευθυνών και των υποχρεώσεών τους και πρώτοι αυτοί θέτουν ως προτεραιότητα την υγεία των ασθενών και σε δεύτερη μοίρα τη προσωπική τους υγεία, τον κανόνα δε αυτό τον έχουν επιβεβαιώσει και εξακολουθούν να τον επιβεβαιώνουν νυχθημερόν και **ουδείς**, με πρώτο το Νομικό Σύμβουλο της 6^{ης} Υ.ΠΕ., νομιμοποιείται να αμφισβητεί την αλήθεια αυτή.

4. Ο Νομικός σας Σύμβουλος επικαλείται τις διατάξεις των άρθρων 88 παρ.1 του Ν.2071/1992, 45 του Ν.3205/2003 και 7 του Ν.2606/1998 για να υπογραμμίσει την υποχρεωτικότητα πραγματοποίησης εφημεριών, λησμονώντας, όμως, ότι η υποχρεωτικότητα αυτή **εξαρτάται απόλυτα από την μέχρι κεραίας εκπλήρωση της υποχρέωσης του εργοδότη να εξασφαλίζει επαρκείς και ασφαλείς όρους υγιεινής και ασφάλειας στην εργασία του Ιατρού, να διασφαλίζει την απρόσκοπτη λειτουργία της υπηρεσίας με το αναγκαίο προσωπικό (ιατρικό, νοσηλευτικό και παραϊατρικό) και κυρίως να καταβάλλει εμπροθέσμως το σύνολο των τακτικών και λοιπών αποδοχών στο εργαζόμενο προσωπικό.**

Εσείς, αντί να διαβιβάσετε τη Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου της 6^{ης} Υ.ΠΕ. στις Διοικήσεις των Νοσοκομείων αρμοδιότητάς της, **οφείλατε** να αξιολογήσετε προς τη θετική κατεύθυνση τη μέχρι τώρα προσεκτική και διαλλακτική συμπεριφορά που έχει επιδειχθεί από τους Νοσοκομειακούς Ιατρούς και να επιδιώξετε σε πνεύμα αμοιβαίας συναντίληψης, την επίλυση της παράλογης οικονομικής εκκρεμότητας, εφόσον **γνωρίζετε**, ότι αντιμετωπίζουν οξύτατα οικονομικά προβλήματα, λαμβανομένης υπόψη και της παρούσας δεινής οικονομικής συγκυρίας, προβλήματα που άπτονται της επιβίωσης τόσο των ιδίων όσο και των οικογενειών τους.

Η ενέργειά σας να κοινοποιήσετε τη Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου της 6^{ης} Υ.ΠΕ. στις Διοικήσεις των Νοσοκομείων, μας οδηγεί στο συμπέρασμα, ότι **ΑΓΝΟΕΙΤΕ**:

- α) Ότι η Ελλάδα έχει ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση από το έτος 1981 και ότι έχει αποδεχθεί πλήρως το Κοινοτικό Δίκαιο (πρωτογενές και παράγωγο).

- β) Ότι υπάρχει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο εγγυάται και εφαρμόζει πιστά τις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.).
- γ) Ότι η Ελλάδα έχει Σύνταγμα, του οποίου οι διατάξεις εφαρμόζονται έναντι πάντων, χωρίς εκπτώσεις ή/και εξαιρέσεις.

Ειδικότερα:

i) Από τη διάταξη του άρθρου 4 παρ.1 του Συντάγματος, η οποία ορίζει, ότι "οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου", καθιερώνεται όχι μόνο η ισότητα των Ελλήνων πολιτών έναντι του Νόμου αλλά και η ισότητα του Νόμου έναντι αυτών, υπό την έννοια ότι ο Νομοθέτης, κατά τη ρύθμιση ουσιωδώς ομοίων πραγμάτων, σχέσεων ή καταστάσεων και κατηγοριών προσώπων δεν μπορεί να νομοθετεί κατά διάφορο τρόπο, εισάγοντας εξαιρέσεις και διακρίσεις.

ii) Εξάλλου, στο άρθρο 22 παρ.1, εδ.β' του Συντάγματος, ορίζεται ότι: "*1. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος..... Όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξάρτητα από το φύλο ή από άλλη διάκριση, έχουν δικαίωμα ίσης αμοιβής για παρεχόμενη εργασία ίσης αξίας*".

Η εν λόγω διάταξη εφαρμόζεται σε εργασιακές σχέσεις που διέπονται από το ιδιωτικό δίκαιο αλλά και στις δημοσίου δικαίου σχέσεις, σύμφωνα με τη γενική δικαιοϊκή αρχή της ισόνομης ρύθμισης των ομοίων που κρατεί στο Κοινοτικό Δίκαιο δυνάμει του άρθρου 164 της Ιδρυτικής Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

iii) Επίσης, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 22 του Συντάγματος του 1975 (ήδη παρ.4, όπως αυτή αναριθμήθηκε με τη παρ.Α του Ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, ΦΕΚ Α' 84/17-04-2001),

"Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται".

- δ) Ότι δεν νοείται παροχή εργασίας χωρίς αμοιβή. Η δε χωρίς αμοιβή πραγματοποίηση από τους Ιατρούς υπερωριακής απασχόλησης με τη μορφή εφημεριών, θεμελιώνει ευθύνη του εργοδότη είτε αυτός είναι το Δημόσιο είτε είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου κατά περίπτωση και αντίστοιχο δικαίωμα του εργαζόμενου Ιατρού.

- ε) Ότι μισθό υπό την έννοια των κείμενων διατάξεων αποτελούν και οι αμοιβές που οφείλονται κατά Νόμο στο μισθωτό ως αντάλλαγμα υπερεργασίας του και νόμιμης υπερωριακής εργασίας του.
- στ) Ότι η ιδιότητα του εργαζόμενου ιδιωτικού δικαίου ουδόλως διαφοροποιείται εκείνης του εργαζόμενου δημοσίου δικαίου ως προς το ποιοτικό περιεχόμενο των εργασιακών δικαιωμάτων, ιδιαίτερα δε εκείνων που άπτονται της προσωπικότητάς του και είναι άμεσα και απόλυτα συνυφασμένα με την ιδιότητα του εργαζόμενου, όπως είναι το δικαίωμα της επίσχεσης εργασίας.

Και ασφαλώς σας θέτουμε τα εξής εύλογα ερωτήματα:

- α) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν η Διοίκηση του Νοσοκομείου στο οποίο υπηρετεί, επιδεικνύει βαριά αντισυμβατική συμπεριφορά ως προς την εμπρόθεσμη πληρωμή των δεδουλευμένων εφημεριών;
- β) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν η Διοίκηση του Νοσοκομείου στο οποίο υπηρετεί, αποδεικνύεται αφερέγγυος εργοδότης;
- γ) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν, μολονότι η καταβολή του μισθού και των λοιπών παροχών αποτελεί αντικειμενική ευθύνη της Διοίκησης, αυτή αρνείται ή καθυστερεί αδικαιολόγητα τη καταβολή τους;
- δ) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν η οφειλόμενη σε αυτόν αντιπαροχή, που δεν καταβάλλεται ή καθυστερεί να του καταβληθεί, είναι όχι μόνο αξιόλογη αλλά και ουσιώδης για την επιβίωση τόσο τη δική του όσο και της οικογένειάς του;
- ε) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν ο εργοδότης του, είναι επί μακρόν υπερήμερος ως προς τη καταβολή των ποσών για τις δεδουλευμένες εφημερίες;
- στ) Πως θα πρέπει να αντιδράσει ο εργαζόμενος και θιγόμενος Ιατρός (Ειδικευμένος και Ειδικευόμενος), όταν, ενώ η Διοίκηση του Νοσοκομείου στο οποίο υπηρετεί, τον υποχρεώνει να εφημερεύει για

τη κάλυψη των αναγκών του Νοσοκομείου και δεν του καταβάλλει ή καθυστερεί να του καταβάλλει την αποζημίωση για τη πραγματοποίηση των υποχρεωτικών ωρών εφημεριών, η ίδια η Διοίκηση, αξιώνει από τον Ιατρό (Ειδικευμένο και Ειδικευόμενο) να εργάζεται χρόνο εφημερίας ίσο ή και μεγαλύτερο του χρόνου εργασίας του, "δωρεάν" ή "επί πιστώσει";

Ενόψει των ανωτέρω επισημάνσεων, **σας Δηλώνουμε** από τώρα με το πιο κατηγορηματικό και κρυστάλλινο τρόπο, να μη διανοηθείτε αλλ' ούτε καν να αποπειραθείτε να προβείτε σε ενέργειες σε βάρος μας, είτε εσείς είτε οι Διοικήσεις των Νοσοκομείων, αρμοδιότητας της 6^{ης} Υ.ΠΕ., διότι η αντίδραση θα είναι αποφασιστική, άμεση, μαζική και προς κάθε κατεύθυνση.

5. Η απαίτηση των Ιατρών από τις δεδουλευμένες εφημερίες είναι όχι μόνο αξιόλογη αλλά και ουσιώδης για την επιβίωση τόσο των ιδίων όσο και των οικογενειών τους.

Η πραγματοποίηση από τους Ιατρούς των εφημεριών, τις οποίες εγκρίνει η Διοίκηση του κάθε Νοσοκομείου, καλύπτει τις ανάγκες εύρυθμης λειτουργίας του, όπου οι Ιατροί είναι τοποθετημένοι, όπως κάθε φορά κρίνεται από τους επιστημονικά υπεύθυνους. Έτσι, ενώ ο χρόνος εργασίας των Ιατρών, χωρίς τη πραγματοποίηση εφημεριών είναι 140 ώρες το μήνα, πραγματοποιούν και εργασία υποχρεωτική (εφημερία) κατά μέσο όρο 150 ωρών το μήνα.

Η αποζημίωση δε των Ιατρών από τις εφημερίες, συγκρινόμενη με το βασικό μισθό τους, συνιστά το 50% περίπου του συνόλου των αποδοχών τους ανά μήνα.

Ενόψει των ανωτέρω πραγματικών δεδομένων, οι εφημερίες αποτελούν **μόνιμες και σταθερές απολαβές**. Με βάση δε και τις απολαβές από τις εφημερίες, οι Ιατροί προγραμματίζουν αντίστοιχα και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν (έξοδα διαβίωσης, δίδακτρα, δάνεια, ενοίκια, κλπ.). Συνεπώς, η μη εμπρόθεσμη καταβολή των δεδουλευμένων εφημεριών όπως και το αόριστο του χρόνου καταβολής τους, τους έχει δημιουργήσει τεράστια και οξύτατα οικονομικά προβλήματα, καθιστώντας τους αφερέγγυους στις συναλλαγές τους.

Περαιτέρω, ενόψει των ανωτέρω επισημάνσεων, οι Διοικήσεις των Νοσοκομείων, αρμοδιότητας της 6^{ης} Υ.ΠΕ., έχουν επιδείξει **βαρύτατη**

αντισυμβατική συμπεριφορά, η οποία συνίσταται στη σοβαρή παραβίαση της ισχύουσας εργατικής νομοθεσίας.

Επίσης, οι ως άνω Διοικήσεις, έχουν αποδειχθεί παντελώς αφερέγγυος και αναξιόχρεος εργοδότης, δεδομένου ότι είναι επί μακρόν υπερήμερες ως προς τη καταβολή των οφειλόμενων ποσών για τις δεδουλευμένες εφημερίες των Ιατρών, χωρίς να υπάρχει η παραμικρή εγγύηση αλλά και ρητή έγγραφη δέσμευση, ότι θα τους καταβληθούν και οι εφημερίες των επόμενων μηνών(!!!)

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ.7 του Ν.3329/2005, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 περ.α' του Ποινικού Κώδικα, ο Διοικητής του Νοσοκομείου έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου, **σας γνωστοποιούμε, ότι η μη πληρωμή των δεδουλευμένων από τους Ιατρούς εφημεριών, συνιστά ποινικό αδίκημα, το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται στο άρθρο Μόνο του Αναγκαστικού Νόμου 690/1945 (ΦΕΚ Α' 292), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με τη παρ.1 του άρθρου 8 του Ν.2336/1995 (ΦΕΚ Α' 189), της οποίας η ισχύς άρχισε την 12-09-1995.**

Περαιτέρω, στοιχειοθετείται και η νομοτυπική μορφή του ποινικού αδικήματος της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση, όπως αυτό προβλέπεται και τιμωρείται στα άρθρα 259 σε συνδυασμό με το άρθρο 98 του Ποινικού Κώδικα αλλά και του πειθαρχικού παραπτώματος της παράβασης καθήκοντος, όπως αυτό προβλέπεται στο άρθρο 107 παρ.1 περ.β' του Ν.3528/2007 "*Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ.*" (ΦΕΚ Α' 26).

Επιπλέον, η θέση σας επιβαρύνεται έτι περαιτέρω, διότι εμμέσως, πλην σαφώς, επικροτείτε τη τακτική των Διοικήσεων των Νοσοκομείων αρμοδιότητάς σας, να υποχρεώνουν με απειλές και εκφοβισμούς τους Ιατρούς να εργάζονται, όταν τους οφείλονται δεδουλευμένα, αλλ' επίσης και να εργάζονται "δωρεάν" ή "επί πιστώσει"(!!!), γεγονός που καταστρατηγεί βασικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας όπως και τη διάταξη της παρ.3 του άρθρου 22 του Συντάγματος (ήδη παρ.4, όπως αυτή αναριθμήθηκε με τη παρ.Α του Ψηφίσματος της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, ΦΕΚ Α' 84/17-04-2001), κατά την οποία "*Οποιαδήποτε μορφή αναγκαστικής εργασίας απαγορεύεται*".

Ενόψει των ανωτέρω επισημάνσεων, σας θέτουμε τα κάτωθι εύλογα ερωτήματα και παρακαλούμε να μας γνωρίσετε άμεσα και με σαφήνεια:

- α) Βάσει ποιου Νόμου δεν μας καταβάλλονται τα οφειλόμενα ποσά των δεδουλευμένων εφημεριών;
- β) Βάσει ποιου Νόμου οι Ιατροί εξαναγκάζονται με "εντέλλεσθε" να πραγματοποιούν εφημερίες, χωρίς να γνωρίζουν εάν θα πληρωθούν τη δεδουλευμένη εργασία τους;
- γ) Βάσει ποιου Νόμου υποχρεούνται οι Ιατροί να εργάζονται "δωρεάν" ή "επί πιστώσει" και μάλιστα απόκως;

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

και με τη ρητή επιφύλαξη και κάθε άλλου νόμιμου δικαιώματός μας

Διαμαρτυρόμαστε εντονότατα για το ως άνω έγγραφό σας, καθόσον αποφεύγετε να αναδεχθείτε τις ευθύνες που σας αναλογούν και να εφαρμόσετε τη κείμενη νομοθεσία, συμβάλλοντας, έτσι, στην εκτόνωση της κατάστασης και τη ρύθμιση των οικονομικών υποχρεώσεων των Νοσοκομείων προς τους Ιατρούς, για τις δεδουλευμένες από αυτούς εφημερίες.

Σας γνωστοποιούμε ότι οι Ιατροί (ειδικευμένοι και ειδικευόμενοι) θα συνεχίσουν την επίσχεση εργασίας μέχρις ότου εξοφληθούν πλήρως και εντόκως για τις δεδουλευμένες εφημερίες.

Σας Καλούμε να συμμορφωθείτε χωρίς υπαίτια καθυστέρηση στη ρύθμιση της παράλογης οικονομικής εκκρεμότητας, η οποία έχει δημιουργήσει οξύτατα προβλήματα επιβίωσης των Ιατρών και των οικογενειών τους, **άλλως,**

Σας Δηλώνουμε, ότι θα προσφύγουμε ενώπιον κάθε αρμόδιας Ευρωπαϊκής και Εθνικής Αρχής.

Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής παραγγέλλεται να επιδώσει νόμιμα τη παρούσα προς το Καθηγητή **κ. Πάνο ΓΚΟΥΜΑ**, Διοικητή της 6^{ης} Υ.ΠΕ. (ΝΕΟ Πατρών-Αθηνών και οδός Υπάτης, αριθ.1, Πάτρα), κάτοικο Πατρών, προς γνώση του και για τις νόμιμες συνέπειες, αντιγράφων αυτήν ολόκληρη στην συνταχθησόμενη Έκθεση Επίδοσης.

Επικολλήθηκε ένσημο Τ.Π.Δ.Α., αξίας 1,15 Ευρώ.

Αθήνα, 22 Μαρτίου 2010

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Δρ Μιχαήλ Δ. Μιχαήλ
Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω